

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Okresního soudu v Uherském Hradišti na rozhodnutí sporu o pravomoc, za účasti žalobkyně: Č. z., a. s., a žalovaných: 1) Úřad průmyslového vlastnictví se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, a 2) Č. S., a. s., ve věci žaloby o výmaz kombinované ochranné známky ve znění „C.“, vedené u Okresního soudu v Uherském Hradišti,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 11. 7. 2005 se obrátil Okresní soud v Uherském Hradišti na zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, s návrhem na rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu), jehož stranou se cítí být. Druhou stranu kompetenčního sporu navrhovatel neoznačil; je však přesvědčen, že rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ve věci výmazu ochranné známky, které u něj žalobkyně napadla žalobou, není rozhodnutím o občanskoprávních, pracovních, rodinných či obchodních vztazích. V takovémto rozhodnutí se správní orgán vyslovuje k tomu, zda jsou či nejsou splněny podmínky k poskytnutí ochrany, a konstituuje jím subjektivní veřejná práva. Navrhovatel se proto u zvláštního senátu domáhá výroku o tom, že příslušný vydat rozhodnutí o žalobě je soud ve správním soudnictví.

Zvláštní senát nejprve zkoumal, zda jsou dány podmínky, za nichž může o věci jednat a rozhodnout; zjistil přitom, že návrh není způsobilý k věcnému projednání.

Úkolem zvláštního senátu je určovat příslušnost k vydání rozhodnutí v konkrétní věci uvedené v návrhu na zahájení řízení, vznikl-li v souvislosti s touto věcí kompetenční spor – tedy spor o pravomoc (nebo věcnou příslušnost) vydat rozhodnutí. Kompetenční spor může být buď kladný, jestliže si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana pravomocně rozhodla, nebo záporný, jestliže obě strany sporu popírají v totožné věci individuálně určených účastníků svou pravomoc vydat rozhodnutí (§ 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb.). Stranami kompetenčního sporu přitom mohou být jednak soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, jednak soudy rozhodující v občanském soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Navrhovatel svou pravomoc popírá, a zjevně tedy nejde o kladný kompetenční spor. Ani pro existenci záporného kompetenčního sporu však nejsou dány předpoklady, protože tu není druhá strana, která by rovněž odmítala rozhodnout.

Podle navrhovatele je druhou stranou zřejmě soud ve správním soudnictví, jak to plyne z formulace jeho žalobního petitu; věc by tedy spadala pod § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., který se týká kompetenčních sporů mezi soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví. Jak však plyne ze soudního spisu, žalobkyně napadla rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví z 1. 12. 2003 ve

věci výmazu ochranné známky žalobou podanou k Okresnímu soudu v Uherském Hradišti – coby soudu v občanském soudním řízení – dne 30. 1. 2004. Takto zahájenému řízení, které dosud běží, nepředcházelo řízení u soudu jednajícího ve správním soudnictví, a žádný takový soud se tedy ke své případné pravomoci vůbec nemohl vyjádřit, natož aby ji popíral. Pro vznik záporného kompetenčního sporu přitom nepostačuje nevěle jednoho orgánu rozhodovat: je třeba, aby se k otázce své pravomoci kvalifikovaně vyslovily obě strany kompetenčního sporu, což se v tomto případě nestalo.

Má-li návrhvatel zato, že rozhodnutí o výmazu ochranné známky je rozhodnutím o subjektivním veřejném právu, které by měl přezkoumávat soud ve správním soudnictví (tomuto názoru ostatně přisvědčil i zvláštní senát ve svém usnesení ze dne 6. 1. 2004, čj. Konf 93/2003-5, které bylo uveřejněno pod č. 276/2004 Sb. NSS), nezbývá mu než zastavit řízení v souladu s § 104b odst. 1 občanského soudního řádu a poučit žalobkyni o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví. Teprve bude-li taková žaloba podána, uváží o své pravomoci i správní soud: až poté se ukáže, zda je tu zapotřebí rozhodnutí zvláštního senátu. Nelze se totiž obracet na zvláštní senát, dokud soud nevyčerpá zákonem předepsané možnosti postupu.

Projevuje se zde i zásada ekonomie řízení: není vyloučeno, že poté, co soud zastaví řízení, účastník zůstane nečinný. Rozhodnutí, jímž se určuje pravomoc, by pak zůstalo jen prázdným aktem. Především však návrhvatel nemůže předjímat závěr správního soudu o jeho vlastní pravomoci: pokud správní soud věc projedná o své vůli, rozhodování zvláštního senátu tu nemá místa.

V souzené věci tak dosud nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Návrh byl proto odmítnut jako předčasný, a to za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2005

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu